

lig betydelige Udgifter, for at beskytte de Bedkommendes Eiendomme, saa synes det at være aldeles i sin Orden at anvende betydelige Udgifter for at beskytte Bedkommendes Eiendom, saa synes det at være aldeles i sin Orden, at Staten maa kunne sige: da Du ikke er istand til uden vor Hjælp at værne om din Eiendom, fastsætte vi de Betingelser og Bilskaar, paa hvilke vi ville yde de Penge, som ere nødvendige for at bevare Eiendommen for Dig og for at forhindre Odelæggelse for andre Eiere. Dette er en Ordning af Brugsretten under saa singulære Forhold, at jeg ikke indseer, hvorledes man med Rette skulde i Eiendomsrettens Navn kunne gjøre nogen Indsigelse derimod. Jeg skal bekræfte, hvad der jo fremgaaer af hele Lovens Anlæg, at Størrelsen af den Udgift, som tænkes anvendt aarlig dertil, aldeles vil være undergivet Finantslovens Control, men det kan jo naturligviis ikke være Meningen, at denne Lov skulde vedtages, dersom Thinget var af den bestemte Mening, at der ikke skulde anvendes en eneste Stilling dertil, det er aabenbart; men at Størrelsen af den hele Udgift til Lovens Gjennemførelse er undergivet Finantslovens Control, følger netop af den Maade, hvorpaa Loven med beraad Hu er affattet. Jeg kan dernæst ikke troe, at der skulde være noget væsentligt Urigtigt i en saadan Deling af Udgifterne mellem Amtet og Staten, som her er bragt i Forslag, medens jeg tilfulde erkjender, at det er tvivlsomt, hvorvidt Forholdet $\frac{7}{10}$ mod $\frac{3}{10}$ er rigtigt. Det vil maaffee erindres, at da denne Lov, som har stiftet dette Forhold, $\frac{7}{10}$ mod $\frac{3}{10}$, var til Forhandling, søgte jeg at modsætte mig denne Forøgelse af Statens Andeel i Udgifterne og blev dengang fra først af ogsaa understøttet af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad); men denne Modstand var forgiæves (Monrad: Det var ingen Forøgelse.); jeg troer, at man vanskelig kan nægte, at der var nogen Forøgelse. Jeg skal være meget villig til at gaae ind paa en Nedsættelse af Statens Bidrag i saa Henseende, dersom Thinget vil gaae ind derpaa, men jeg har ikke villet bringe noget andet Forhold i Forslag i Loven end det, som i forrige Session blev vedtaget, nemlig $\frac{7}{10}$ mod $\frac{3}{10}$.

Hvad angaaer de Bemærkninger, der ere fremsatte med Hensyn til § 4, da er det mig egentlig ikke klart, at dette Forhold med Føie kan siges at være uklart. Det er et samment sat Forhold, men denne Sammensætning troer jeg ligger ganske naturlig i hele den Sags Væbskaffenhed, hvorom der her er Spørgsmaal. Jøvrigt ligger der ganske vist ikke megen Magt paa, om Reglen i § 4 stilles noget anderledes, men det forekommer mig naturligt at dele Indtægterne imellem Eieren og de Kasser, som afholde Udgifterne, og at Fordelingen mellem disse Kasser indbyrdes skeer efter det Forhold, hvori selve Udgifterne have fundet Sted, vil jo findes ganske at være i sin Orden.

Tfsherning: Saa snart jeg faae § 5 i denne Lov, kan jeg ikke nægte, at der opstod Tvivlsmaal hos mig. § 5 gaaer nemlig ud paa, at der skal være en Overinspecteur, som kan faae 1000 Rd. om Aaret. Ved en saadan Leilighed have vi to Ting at tage i Betragtning, nemlig Sagen og Overinspecteuren. Vi have en Klitindretning, som ikke er saa lidet kostbar, og hvorved der maatte kunne udføres Alt, hvad der i denne Henseende behøves, uden noget Overtillsyn. Jeg kan derfor ikke troe, at man i denne Henseende er gaaet den rette Vej, og den Omstændighed, at man har betraadt denne Vej, har uidentvilt ogsaa fremkaldt alle de andre Ulemper, der ere ved denne Lov, og som ere fremhævede af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), uden at hans Indsigelser, saavidt jeg har forstaaet, ere gjendrevne af den ærede Minister. Banffeligheden ligger egentlig ikke i Forholdstallet, hvorefter Udgifterne skulle udredes, men deri, at det ikke er Frivillighed, man søger hos Eieren, men Tvang. Dersom Loven gik ud paa at sige: Regjeringen er bemyndiget til at anlægge Skovplantning hos enhver Kliteier, som vil gaae ind paa de og de Bilskaar, og til at udbytte den i Fællesskab med ham, saa var Sagen ganske simpel og fuldkommen naturlig; men istedet derfor gjør Staten sig til Overherre over samtlige Eiere og foreskriver dem Betingelser uden at give dem Adkomst til at faae undersøgt, om de ere exproprierede paa